

בלבבי משכן אבנה

גזירת הגיוס

המבט הפנימי
על אופני
ההתמודדות
עם גזירת הגיוס
בגלות
הערב-רב

בלבבי משכן אבנה

השיעורים של הרב זמנין ב"קול הלשון"
073.295.1245 | ישראל | 605-313-6660 USA

נשמח לקבל הערות והארות,
וכן תוספות קצרות על
הקונטרס, על מנת לתקן
ולהוסיף במהדורה הבאה
בע"ה.

כמו כן, המעוניין לסייע להגיה
את הקונטרס כל שבוע לפני
צאתו, יפנה למערכת.

להאזנה לשיעור
בקול הלשון

073-295-1245 ישראל
USA 605-313-6660

ומקיישים: כוכבית [*]
< [#] סולמית
< [61669124]
סולמית [#]

© כל הזכויות שמורות

מידי שבוע יוצא לאור קונטרס
'אאלפך חכמה',
שכל שבוע עוסק בתיבה אחרת.
המעוניין להצטרף לרשימת התפוצה
(דרך המייל/פקס)
ישלח בקשה במייל
bilvavi231@gmail.com
מדרכי הקדושה עדיף לשלוח בקשה
דרך הפקס
03-5480529

ללקיחת חלק בהוצאות
הגדולות של הדפסת הספרים
לזיכוי הרבים, ניתן לצור קשר
עם מערכת
'בלבכי משכן אבנה'
טלפון: 052.763.8588
פקס: 03-5480529
ת.ד. 34192 ירושלים 100134
bilvavi231@gmail.com

גזירת-הגיוס

מבעל בלבבי משכן אבנה

תוכן

- א האפשרות להנהיג את כלל ישראל בגלות של דור דידן
- ב האפשרות שע"י ה'מלך קשה כהמן' של דוד דידן שזה בג"ץ
- ג ההבדל בין כל הדורות שהמנהיגים הנהיגו מתוך תפיסת הגלות
- ג עומק הגלות בדורנו של הערב-רב
- ד הבהירות שמתגלה כשמביטים על הדברים למעלה מהגלות
- ד עומק ההנהגה הנצרכת – "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון"
- ד בבחינת 'לא חלי ולא מרגיש'
- ה עומק הדבר שלא שייך בדורנו אופן של מלחמה
- ו מחיצה של ברזל בינו לבין העולם
- ז האופן להצטער בצרת הכלל

של הקלקול זה ע' [=ע"ן] אומות, שורשי האומות הם ישמעאל ועשיו כידוע, שבכל אחד מהם נמצאת האות ע"ן, ע"ן דישמעאל וע"ן דעשיו, וכן עמלק ראשית גוים, יש בו אות ע. והרי שמי שמסתכל בעין של השבירה, הרי שבעומק הוא מסתכל במדרגת עין של אומות העולם.

וכשישראל נמצאים בתוך אומות העולם, זה גורם להם שהם מסתכלים חס ושלום במדרגת העין של אומות העולם.

האפשרות להנהיג את כלל ישראל בגלות של דור דידן – רק ע"י מנהיג שיצא כבר מתפיסת הגלות

אליו במצרים כמו שהקב"ה מתגלה במצרים בליל פסח – "אנכי יוצא בתוך ארץ מצרים", ומתוך מצרים עצמה משה רבינו יגאל את בני ישראל.

אבל לא כך היה הסדר – משה רבינו יוצא קודם ממצרים שם מתגלה לו הקב"ה ושולח אותו לגאול את בני ישראל, ואז הוא חוזר למצרים בשביל לגאלם, ורבותינו הרחיבו בזאת רבות מאד כגון הרמח"ל^א שבתחילה הגואל צריך שיברח מן המקום ולאחר מכן יחזור ויגאל, כלומר, מי שיכול לגאול את בני ישראל ממצרים, זה רק מי שלא נמצא עכשיו בגלות, הוא זה שיכול לגאול אותם, ומונח כאן הגדרה מאד מאד עמוקה, ששורש מה שמושה

נפתח מעט את ההגדרה של מדרגת העין ומבט העין, ביחס לנידון מהו עומק הקלקול בכח ראיית העין שמתגלה אצל בני אדם שלא רואים שהגזירה על הגיוס זה דבר נורא, כלומר, מה שורש המבט שהם מביטים על הדבר בעין דקלקול.

כידוע, יש מדרגת עין דקדושה ולעומתה, מדרגת עין דקלקול, העין של הקדושה זה בחינת ע' [-שבמילוי זה ע"ן בבחינת ע"ן הרואה] – "שבעים יוצאי ירך יעקב" (שמות א ה) והעין

נתבונן להבין את מהות הקלקול המתגלה בראיית העין, ומהו האופן שעל ידו אפשר להסתכל במבט הנכון? – כשנמצאים בתוך הגלות, על מנת להסתכל נכון על הדברים, נצרך בהכרח שהמבט על כל דבר יהיה ממקום **שלמעלה** ממדרגת הגלות שבתוכה נמצאים אותם דברים, שהרי כמו שאומרים חז"ל "אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים" והיינו שבכדי להוציא את החבוש מבית האסורים צריך להיות מחוץ לבית האסורים.

והדוגמא היסודית לדבר היא ממשה רבינו שהקב"ה מתגלה אליו ושולח אותו לגאול את ישראל דוקא כשהוא לא נמצא במצרים – ולכאוף הרי הקב"ה היה יכול להתגלות

^א שביאר שמושה רבינו **ברח** ממצרים מכח **חרב** פרעה – היינו שה**חרב** התהפך ל**ברח** ומשם הוא מגיע ל**חרב** ורק לאחר מכן הוא חוזר למצרים וגואל את בני ישראל, ועל אף שמושה הוא מכללות שבט לוי שהם לא היו במצרים בגלות גמורה, וכן משה עצמו גדל בבית פרעה שגם מצד כך אין לו גלות גמורה שהרי הוא במצב של גדולה יותר מכל השאר. – אפילו הכי בשביל לגאול את בני ישראל הוא צריך לצאת ממצרים באופן שהוא אינו שייך לגלות – ולכן הוא לא הביא את אשתו ובניו למצרים כל' חז"ל: "על הראשונים אנו מצטערים ואתה בא להוסיף עליהם" שאמר אהרן למשה (הובא ברש"י שמות י"ח, ב).

מתפיסה שקיימת בתוך הגלות, וע"י כן מנסים לפעול, פירושו של דבר הוא שבעצם נמצאים בתוך הגלות, בתוך גן המבוכה עצמו, שלא רואים בו את מה שרואים מחוץ לגלות, וכך נשארים בתוך הגלות עם עצות איך לפעול בגלות עצמה.

אבל אליבא באמת, ההנהגה העליונה יותר הנצרכת היא שהתפיסה של מדרגת הנפש של המנהיג תהיה באופן שהוא עצמו כבר נגאל, ומצד עצמו הוא כבר לא שייך כלל וכלל לגלות, - ומשם הוא פועל בתוך מדרגת הגלות.

לעומת כך, מי שבתוך הנפש שלו עצמו הוא שייך עדיין למציאות של גלות, הרי שכל ההנהגה שהוא מנהיג תהיה בתוך תפיסה של גלות.

האפשרות שע"י ה'מלך קשה כהמן' של דוד דידן שזה בג"ץ יגיע ח"ו למצב 'דור שכולו חייב' מוחלט, והאפשרות הנוספת להאיר אור של גאולה ע"י נפשות שלא נמצאים בתוך הגלות

אפשרויות מה יהיה מכח כך, ישנה אפשרות שה'מלך קשה כהמן' יביא חס ושלום לידי כליון גמור בסוד 'דור שכולו חייב' מוחלט - שזה מדרגת הדור - ואז להיגאל.

וישנה אפשרות נוספת שכיון שיש את הנפשות שלא נמצאים בתוך הגלות, הנפשות האלו מאירים אור שלמעלה ממציאות הגלות - אור של גאולה.

וכמו שברור, כל הסגנון של ההנהגה בצורה

רבינו גואל את בני ישראל זה מכח מה **שהוא** לא נמצא בתוך הגלות.

ודוגמא פשוטה נוספת לכך היא במשל של גן המבוכה המבואר ברמח"ל בספר מסילת ישרים, שרק מי שנמצא למעלה מגן המבוכה, הוא זה שרואה את הדרך הישרה.

ובלשון ברורה יותר למעשה - כל דבר של קלקול שרוצים לפעול בו לתקנו, נצרך להיות למעלה ממקומו של הדבר, ומשם לפעול בו.

ובדוגמא המעשית ביחס להנהגת הכלל - כשם שזה נאמר במשה רבינו, כך זה אמור להיות שורש התפיסה שבכל מצב כללי שעם ישראל נמצא בו, קיימת בו ההגדרה של "אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים".

ומצד כך צריך להבין - כל העצות או ההדרכות או ההנהגות שיסודם מגיעה

וצריך להבין שבאחרית הימים כשמתחיל להתגלות האור של הגאולה יש שורש ל'מעמיד עליהם מלך קשה כהמן ומיד נגאלים' כדברי הגמ' בסנהדרין כידוע, וכבר נתבאר רבות במקומות אחרים שהמן זה בגימטריא **בג"ץ**, והרי שבבג"ץ מתקיים ה'מעמיד עליהם מלך קשה כהמן'.

וכמו שברור לכל בר דעת - במצב הזה של 'מעמיד עליהם מלך קשה כהמן', ישנם שתי

התחתונה היא שחושבים בתוך תפיסת הגלות - מה הכי חכם לעשות, מה הכי נכון לעשות, לחשב איפה נפסיד יותר ואיפה נרויח יותר, אבל צריך להבין שכל החשבונות האלה, זה חשבונות בתוך הגלות.

ההבדל בין כל הדורות שהמנהיגים הנהיגו מתוך תפיסת הגלות לדור דידן שהמנהיגים צריכים לחיות בתפיסה שמעל הגלות

ומצד כך, בהכרח שכל התפיסה והמבט צריכים להיות למעלה מהגלות ומהמקום של למעלה מהגלות מביטים איך להתנהג בתוך הגלות.

אבל בתפיסה שמגיעה מתוך הגלות, איך להתנהג מיניה וביה בגלות, האחרית והתכלית של המהלך הזה הוא 'דור שכולו חייב' מוחלט.

וזה א"כ המבט שצריך להיות - לא מתוך הגלות אלא מעל הגלות בבחינת מי שנמצא למעלה מגן המבוכה, שממש מסתכלים איך לפעול בתוך הגלות.

כשמסתכלים מתוך הגלות, איך לפעול בתוך הגלות, וכשמסתכלים מעל הגלות איך לפעול בתוך הגלות זה שני הסתכלויות שונות ש"לא קרב זה אל זה כל הלילה" (בבחינת ל' הפסוק שמות יד, כ), משום שנקודת השורשים של הדברים מרוחקים זה מזה מאד מאד מאד.

בכל הגלויות כולם, באמת היינו במידה מסויימת בתוך הגלות, ולכן ההנהגה היתה צריכה להיות ג"כ באותה תפיסה וכך היתה ההנהגה של רוב חכמי הדורות מכח הסתכלות בתוך הגלות עצמה וכך הם הנהיגו את הכלל, וזאת משום שעדיין לא הגיע זמן אחרית הימים, אבל עכשיו, הרי אנחנו לא נמצאים בתוך הגלות, אלא אנחנו נמצאים כבר **באחרית** הגלות, וכיון שנמצאים כבר באחרית הגלות - הגאולה לא תבוא על ידי מי שנמצא בתוך הגלות של אחרית הגלות. אלא הגאולה תבוא ממקום עליון יותר ממצאיות הגלות שנמצאים בה - וכמו שזה ביחס לגאולה הכללית, כך זה ביחס לעיקר הנהגת הכלל, שכשמגיע אחרית הימים, **אין יכולת להנהיג את הכלל מכח הסתכלות בתוך הגלות**, אלא בשביל להנהיג את הכלל חייבים לחיות בתפיסה שמעל הגלות.

עומק הגלות בדורנו של הערב-רב גורמת שכל הסתכלות מתוך הגלות, מפילה לתפיסת הערב-רב

של ערב רב, ומצד כך, כשאדם מסתכל מתוך הגלות עצמה איך להנהיג את הכלל בתוך הגלות, - בזה גופא שזוהי ההסתכלות הוא נהיה חלק מערב-רב כי זה גלות של תערובת

ונתבונן להבין, כשנמצאים בתוקף הגלות של אחרית הימים, כפשוטו זה נראה רק שהמציאות מורכבת מאד, אבל בעומק כפי שנתבאר רבות, שורש הדבר הוא שזה גלות

לפי המצב בהווה, והקב"ה יעזור על השלב הבא.

אבל צריך להבין שההסתכלות הזו, היא הסתכלות בתוך הגלות והיא הסתכלות שנכנסת לתפיסת הגלות שהיא תפיסת הערב-רב, ומי שמסתכל כך, הוא חס ושלום נופל להביט כפי עיני הערב-רב.

ולכן יש דברים שחלק גדול מאנשי הדור לא מבינים את ההנהגה אפילו בשכל אנושי, - אבל התשובה היא מאד ברורה ומאד פשוטה - אם מסתכלים בתוך הגלות, הרי שבהכרח נכנסים לתפיסת הערב-רב, וכשנכנסים לתפיסת הערב-רב ממילא אין דעת, שהרי כידוע **ערב-רב** בגימטריא **דעת** כלומר, ע"י תפיסת הערב-רב ישנו סילוק של הדעת.

שמערכת את הכל, וא"כ, התנועה שהוא פועל בתוך הגלות עצמה זה תנועה של ערב רב, ועי"כ ישנה נפילה יותר גדולה למציאות הערב-רב.

ואין צורך לדבר מצד חכמת המעשה בבחינת "החכם עיניו בראשו" מה תהיה התוצאה שתקרה והאחרית של כל ההנהגה המעשית הנכונת - שהרי גם כפשוטו, אפילו אם היו מביאים כמה מחכמי המעשה [-שבשפה הכי חיצונית נקראים 'איסטרטגים'], הם גם היו שואלים - מה יהיו התוצאות של כל המהלך הזה, מה יקרה - מה יהיה השלב הבא.

אלא שביחס לכך ישנה הנהגה שההסתכלות שלה היא - לא חושבים על השלב הבא, מה שחושבים זה רק - מה אפשר להציל הרגע

הבהירות שמתגלה כשמביטים על הדברים למעלה מהגלות מכח 'באורך נראה אור'

מעשי זה להילחם?

תשובה: השאלה היא באיזה מצב האדם נמצא, יש מצב שהאדם נמצא במדרגה של מלחמה, אבל יש מצב עליון יותר שהאדם הוא במדרגת קריעת ים סוף, ומצד כך ההנהגה היא "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון" (שמות יד, יד).

הצורה הנכונה והישרה היא להסתכל למעלה מהכל, למעלה מגן המבוכה, ואז, "באורך נראה אור" רואים את כללות הדברים בצורה מאירה, ואז כשמסתכלים למטה - אין שום 'הוה אמינא' לפעול בדברים מסויימים כך, לא מיניה ולא מקצתיה, לא מבחינה רוחנית ולא מבחינה גשמית.

שאלה: ואז בעצם, הפתרון היחיד באופן

עומק ההנהגה הנצרכת - "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון" בבחינת 'לא חלי ולא מרגיש'

שיש שער הנו"ן של הקליפה, וכנגדה עומד

ובעומק, כל הנהגת אחרית הימים היא באופן

תהיה כביכול, אבל כמובן, כיון שרוב האנשים של הדור ורוב חכמי הדור אינם נמצאים במדרגה הזו, לכן ההנהגה שונה לגמרי בתכלית השינוי.

שאלה: האם אחרי שלמעשה זוהי ההנהגה שכן נמצאים בתוך תפיסת הערב-רב, האם למעשה מה שראוי לעשות זה להילחם כנגד, או שעדיין מוטל עלינו "אתם תחרישון".

תשובה: נגדיר - בלשון כללית מאד ופשוטה, ישנם דברים כאלו שעל פי דרך הטבע כשהאדם ילחם בהם, הוא יצליח, אבל בנושא של גזירת הגיוס, וודאי שבדרך הטבע זה לא קיים.

אלא שיש את האופן היותר עליון כהגדרת יסוד רבותינו שהישועה שהיתה בחנוכה ע"י בית חשמונאי, היתה מכח מלחמה במסירות נפש, שעל אף שבדרך הטבע, אי אפשר להצליח, אבל ע"י אור המסירות נפש, הקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו באופן כזה שאפשר להצליח במלחמה.

עומק הדבר שלא שייך בדורנו אופן של מלחמה כמו בימי החשמונאים - משום שבערב-רב, במלחמה גופא יש 'איבוק' שהוא בבחינת 'חיבוק'

אבל לצורך זה, האדם צריך לחוש באמת בעומק הנפש שרק ה' מנהיג את עולמו, כמו שאומרים חז"ל שלעומת מה שנאמר בדוד (תהלים יח, לח) "ארדוף אויבי ואשיגם", אצל חזקיהו מתגלה שהקב"ה נלחם באויביו, -

שער הנו"ן של הקדושה שהוא למעלה מהבחירה, וזה ההנהגה העליונה הראויה, אלא שכמובן, לכל אדם פרטי ישנה בחירה כמו שברור ופשוט, ואצל כ"א לפי מדרגתו, משתנה מהות הבחירה שיש לו. וא"כ, בהגדרה הכוללת, ישנה לכל אדם בחירה בהנהגה המעשית שלו.

אבל ככל שהאדם דבוק לאור העליון, ההנהגה הראויה לו היא - ה' ילחם לכם ואתם תחרישון".

ומצד כך בעומק, ההנהגה שהיתה צריכה להיות היא שלא להגיב לשום דבר, לא פועלים בפועל כלום בבחינת "לא חלי ולא מרגיש" - "אתם תחרישון" ורק "ה' ילחם לכם".

זאת היתה צריכה להיות כל ההנהגה מתחילתה,² הנהגה של 'אתם תחרישון' בבחינת 'לא חלי ולא מרגיש' בלא שום שייכות אתם ובלא לדבר אתם כלל וכלל מטוב ועד רע.³

זוהי ההנהגה הפנימית שהיתה שייכת שהיא

² שמצד כך גם לא היו צריכים לשבת עמם בממשלה ולהיכנס לכל המערכות הללו.
³ מה שאומר הקב"ה ללבן "השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע" (בראשית לא, כט).

(בראשית לב, כה) "ויאבק איש עמו - אל תיקרי 'ויאבק' אלא 'ויחבק'"⁷, והיינו שבכל **איבוק** יש בו בחינה של **חיבוק**, כיון שלצורך ה'איבוק' יש צורך להתקרב אל הדבר, והקירבא הזאת, היא גופא סוג של חיבוק.

ולכן דייקא במצרים שנאמר "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון", שם נאמר (שמות יד, כ) "ולא קרב זה אל זה כל הלילה", אבל במלחמה רגילה הרי האופן שנלחמים הוא ע"י שמתקרבים זה לזה, וכפי שהוזכר, שכשנאבקים זה בבחינה מסויימת כחיבוק.

ומ"מ א"כ, אם תהיה מלחמה עם הערב-רב, זו תהיה מלחמה של **איבוק** שיש בו **חיבוק**, והרי **שהנלחם עצמו כבר נפל לערב-רב**.

אבל הני מילי כשזוהי תפיסתו של האדם. **ומכל** מקום, ההנהגה הנצרכת היא להוליך את כל המהלך כולו למדרגה הזו.

ונתבונן להבין את עומק הדבר, מדוע לא שייך בדורנו את האופן של מלחמה כמו שהיה בימי החשמונאים - הרי אנחנו לא נמצאים היום בין האומות רק בגדר של 'כבשה בין שבעים זאבים', אלא עומק הגלות היא שאנחנו נמצאים גם בגלות של ערב-רב מלבד מה שאנחנו 'כבשה בין שבעים זאבים'.

ולכן אין לנו את האופן להילחם בשום צורה, כיון **שגם בעצם המלחמה יש בה צד מסויים של קירבא לתפיסת הערב-רב והתערבות עמם** בבחינת מה שאומרים חז"ל על הפסוק

הצורך ההכרחי בדור דידן שכל יחיד יבנה לעצמו מחיצה של ברזל בינו לבין העולם

אבל כשהאדם חי במדרגה הרוחנית הראויה, ובעומק נפשו הוא מנתק את עצמו **כסדר** מכל מה שמתרחש בכל הדור כולו על כל חלקיו ומרכיביו בכל האופנים שישנם, אם כן הוא לא מתפעל והוא לא מתקרר - אין לו שום יחס לעצם הבעיה עצמה, ומצד כך, הוא גם לא צריך ללכת למחות ולהילחם.

אלא שישנה סברא חיצונית שבאופן שרוב הכנסת ישראל יוצאים למחות ולהילחם, שצריך לצאת עמם ביחד מכח "אזיל בקרתא - נהג בנימוסיה" שלא צריך לפרוש מכל ההנהגה של הכלל, - ובפרט שבעצם זה

ובעומק, צריך לחזור תמיד להגדרה הכי פשוטה שיכולה להיות - ההנהגה הפנימית הראויה היא להיות בבחינת "לא חלי ולא מרגיש", ללא שום שייכות ומגע עמם, לא מיניה ולא מקצתיה.

אלא שמצד כך עומדים בפני חשש שאצל אנשים מסויימים אין אור רוחני חזק, וממילא, אם ההנהגה תהיה בבחינת 'לא חלי ולא מרגיש', זה יגרום שכל האור הרוחני שלהם יתקרר לאט לאט ויהיה 'מעמיא עמיא ואזלה'... - וזה עיקר הבעיה אצל רוב האנשים שזוהי מדרגתם בפועל.

⁷ וכמבואר שם ברש"י: "שכך דרך שנים שמתעצמים להפיל איש את רעהו שחובקו ואובקו בזרועותיו" וכע"ז ברמב"ן שם.

זה עוד תאריך ביומן של השנה בלי שום יחס, זה ההגדרה הפנימית של היחס הנצרך לכל מה שקורה כאן בהתמודדות עם הערב-רב.

וכשהאדם הוא 'לא חלי ולא מרגיש' ביחס לכל מה שקורה, הוא נקרא בעומק "חכם חרשים" - כפשוטו כמו שאומרת הגמ', הם נקראים 'חרשים' משום שכולם מחרישים כשהם פותחים את פיהם, אבל בעומק, זהו חכם שרואה את הדברים מהמקום העמוק השקט של נפשו, ששם הוא בבחינת חרש ביחס לכל מה שקורה.

וכמובן, אם קורה שיש צורך במלחמה בפועל, צריך לפעול - וגם ההנהגה של כח הרע שהיה בזמן הרב מבריסק היא לא אותה הנהגה של כח הרע שישנה היום, ובוודאי ההנהגה השתנתה לרעה¹ - וגם בזמן הרב מבריסק, על אף שהוא אמר שהוא לא עושה עסק מיום אידיהם, אבל סוף כל סוף כשהיו נקודות למעשה, הוא נלחם אתם עד הקצה האחרון.

אבל מצד התפיסה הפנימית - גם בשעת מלחמה, אין שום נקודת התפעלות, ואין אתם שום נקודת מגע בשום דבר.

שמתכנסים רבבות מהכנסת ישראל, יש קדושה בעצם ההתכנסות של הרבבות ואין זה משנה לשם מה הם נתכנסו.

אבל מצד עצם התפיסה הפנימית של הנפש, אדם צריך לבנות לעצמו מחיצת ברזל שמבדילה בינו לבין העולם, בשביל לשמור על העולם הפנימי שלו, ואין דרך אחרת בדור דידן.

וכמובן המשפטים האלה שנאמרים, מאד קשה לשומעם - הרי אנחנו לא נמצאים לבד, אנחנו נמצאים עם בני בית. - כל אחד עם בת זוגו, ועם ילדים, פעמים גדולים ופעמים קטנים, ופעמים זה אביו או חמיו וכדו', וקשה לצייר למעשה איך ראוי לו לאדם להתנהג למעשה בפועל בתוך ביתו עם כל המורכבויות שישנם, אבל התפיסה הנפשית הפנימית צריכה להיות שאין לו שום שייכות לכל מה שקורה, לא מיניה ולא מקצתיה.

ישנו משפט חריף שאמר הרב מבריסק זיע"א שמחדד את מה שנתבאר - ישנם שתי קבוצות שעושים עסק מ"יום אידיהם"², אלה שחוגגים אותו כמובן, ואלה שנלחמים נגדו, שגם זה נקרא לעשות ממנו עסק, אבל אליבא דאמת,

האופן להצטער בצרת הכלל -

מצד עצם כך שצר להם בלי אופן ההלבשה של סיבת הצרה

את עצמו לעולם שבו כל נקודה מורכבת באופן בלתי ניתן לפירוק בבחינת הערב-רב

צריך להבין שבדור דידן, כשיש לאדם איזושהי נקודת מגע עם העולם, הוא מכניס

¹ המכונה בלשונם 'יום העצמאות'.

² וכעין זה אמר החפץ חיים שהרע שהיה כמאה שנים לפניו, זה לא אותו רע שהיה בזמנו.

ולפי יכולתו, אבל התפיסה היסודית של הנפש צריכה שתהא שכל הלבושים של כל מה שקורה זה לא 'נפקא-מינה' בשבילו.

ועולה א"כ, שמצד אחד האדם צריך להיות מחובר הכי עמוק שאפשר לכנסת ישראל מצד עצם כך שהם נמצאים בצרה, ומצד שני הוא מופשט באופן עמוק - וזה הגדרה מאוד מאוד יסודית ועמוקה בנפש, איך אפשר להיות בדור דידן באופן ש'דעתו מעורבת עם הבריות' על אף שזה דור של **דעת** שבגימטריא **ערב-רב**, כלומר - ה'דעתו מעורבת' שלו זה עם כח הכאב ועם כח הצער שיש לבריות, או עם כח השמחה שיש לבריות, והיא לא מעורבת עם כל הלבושים שישנם, שבזה, כל אחד מפשיט מעצמו את הלבושים שיש לו אפשרות להפשיטם לפי מדרגתו.

שבה כפי שלא היה מימות עולם.

ומצד כך, גם כאשר הוא מצטער בצרת הכלל, היינו שצר לו בעצם כך שצר לכלל ישראל בלי להיכנס לאופן ההלבשה, מה הסיבה של הצרה, ועל אף שסיבת הצרה היא נכונה - אבל האדם לא יכול להכניס את עצמו לכל המורכבויות הקיימות במה שקורה, בפרט שחלק מהדברים שמספרים לו, הם לא מדויקים - הוא לא יודע שהם נכונים, והוא לא יודע מה בדיוק עומד מאחורי כל דבר... וא"כ, אין יכולת נפשית להיכנס לכל הבעיות שיש היום.

צריך להבין, שבדור דידן, הקללה הכי גדולה היא להיות מנהיג הדור, ולמה? - **כי אי אפשר להנהיג את הדור**, וכפי שנתבאר שזהו מה **שדעת** בגימטריא **ערב-רב** שהערב רב גורם לסילוק הדעת, וההנהגה הרי צריכה להיות במקום ההוא...

וגם מבחינה חיצונית ומעשית - אם פעם החכם שמנהיג את הדור, היה יכול לומר משהו בביתו... היום כל מילה שהוא אומר, מיד מופצת בצורות נכונות ובצורות לא נכונות... יש 'דובר' לזה ו'דובר' לזה וכו' וכו', וא"כ הכל מבולבל, ולא שייך להנהיג כלום, זה מצב של גלות שלא היה כמוה מימות עולם.

ולכן, האדם צריך להרחיק את עצמו מכל הלבושים שישנם, ואף שבוודאי, כשלעצמו מישהו מבקש ממנו לעזור בפועל באיזושהי נקודה, הוא צריך לעזור - כל אחד לפי ערכו